

skaffede. Saaledes mener det ærede Medlem ogsaa nu, at det enten er i fuldstændig Desperation eller i fuldstændig Indskrænkethed, naar vi ville afskaffe de højstbeskattedes Forrettigheder. Det er nu altid saadan, at de, der have Forrettigheder, aldrig føle Trang til at faa dem afskaffede, og derfor mene de, at denne Trang heller ikke er til Stede hos andre. Det gaar med dem, som det gaar med Katten, der sidder paa Flasket, de mene: vi have det godt alle sammen, vi føle ingen Trang! Men alle de øvrige Skatteydere blandt deres Medborgere, som ikke have Valgret, de føle Trangen, de føle sig tilsidesatte, der kommer let Misundelse og Bitterhed op hos dem. Jeg siger nu ogsaa til de ærede højstbeskattede: Hvis De ved et Ulykkestilfælde skulde gaa hen og blive ikke-højstbeskattede og maatte sige som saa: I Dag gaa vi til Valg med den almindelige Vælgerklasse, men næste Uge maa vi pænt blive hjemme, tror jeg ikke, at De just vilde sige, at det var fuldstændig rigtigt.

Vi ønske jo kun, at alle skatteydende Medborgere faa Lov til at afgive deres Stemme over, hvem der skal styre og lede deres Kommuner, og vi mene, at der hersker samme Billigheds- og Retfærdighedsfølelse saavel hos de smaa som hos de store Skatteydere. Det kan være, at den, der svarer 1,000 Kr. i Skat, har meget lettere ved at undvære det Beløb, end de, der kun betale 10 eller 100 Kr., og den mindre Skatteyder er lige saa meget og lige saa godt interesseret i Kommunens Styre som de større. De, der have Formue og store Indkomster, have i Forvejen et Overtag forud for dem, der ikke have Formue. At de saa tillige paa Grund af deres Formue og Indkomster skulde have en ekstraordinær Ret til dobbelt Valgret, er efter min Mening ikke retfærdigt eller billigt.

Jeg tror heller ikke, at man behøver at være bange for Misbrug af den lige kommunale Valgret. Rundt om i alle Lande, hvor den almindelige Valgret har sat Frugt, hvor der regeres efter den, sker der ingen Ulykker, thi Samfølelsen kommer med Ansvaret. Det er jo skatteydende Medborgere, der komme til at raade og styre, det er jo ikke uvedkommende, ansvarsløse Personer, der komme til det, men Borgere fra de paagældende Kommuner. De mindre Skatteydere have jo samme Interesse som de store i, at der styres godt.

Saa har man ment, at man skal værne

om de store Skatteydere, at de ikke blive udplyndrede. Men efter den nuværende Ordning kunne de jo ikke blive udplyndrede. Skatten lægges af Skatteraadene efter vedkommendes Selvangivelse. Naar denne er rigtig, kan der ikke blive lagt Skat af et større Beløb end det, de anføre deres Formue og Indkomst til. Og den kommunale Skat skal jo lægges paa Grundlag af den Skatteansættelse, som Skatteraadet foretager efter den vedkommendes egen Selvangivelse. Vedkommende kunne saaledes ikke blive sat højere i Skat, end de virkelig have Formue og Indkomst til. Nogen Udplyndring kan altsaa ikke ske. Og man ser jo ogsaa i mange Tilfælde ude i Landet, hvorledes det ikke er Pengene og Formuen, der regere. I de fleste Andelsmejerier i alt Fald paa min Egn, stemmes der ikke efter Ko, saaledes som man gjorde til at begynde med, men efter Andelshavere, og det gaar meget godt, fordi der er Solidaritetsfølelse mellem Andelshaverne. Og det samme gælder Borgerne i en Kommune. Der er ogsaa ikke saa faa Sogne, hvor de højstbeskattede allerede nu af egen fri Villie have givet Afkald paa deres privilegerede Valgret, idet de indbyde alle Vælgere til deres Valgmøde og anmode dem om at nominere Kandidaterne.

Jeg tror derfor, at ærede Medlemmer ikke skulle være bange for at slutte sig til Forslaget. Der er ogsaa en saadan Stemning for det, at det ikke kan nytte at dæmme op derimod, thi jo længere man dæmmer op mod det, des mere ville Socialdemokraterne faa Vind i Sejlene. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men kun anbefale, at man nu ser at faa Ende paa denne gamle Sag og ser at komme til et Resultat i Overensstemmelse med, hvad der udtrykkelig er udtalt af det almindelige Vælgerfolk i Danmark.

Hage: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (N. Johansen) udtalte, at jeg havde sagt, at jeg ikke ønskede at tage Hensyn til Folkestemninger. Det har jeg ikke sagt. Jeg tror sikkert, at jeg sagde, at jeg tværtimod mente, at der skulde tages Hensyn dertil, men at det var ikke det afgørende for mig. Jeg ønskede i den Sag at følge min Overbevisning. Det ærede Medlems og ogsaa den sidste ærede Talers Bemærkninger vilde ramme mig, hvis jeg havde erklæret, at vi ikke ønskede Forhandling. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) anførte, at efter den nuværende Bestemmelse er det i mange Tilfælde en